

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg sad og lyttede til erhvervsministerens redegørelse og var egentlig talt utrolig positiv, for det er jo den politik, vi alle sammen har været enige om, nemlig at der skal være sunde og rene fødevarer, og at vi skal være skeptiske, men positive over for, at vi får det indre marked til at fungere.

Derfor blev jeg rystet, da jeg hørte fru Tove Lindbo Larsen og hendes meget fine motiverede dagsordensforslag, for efter hvad fru Tove Lindbo Larsen sagde, og når man sammenholdt det med det motiverede dagsordensforslag, er jeg totalt i tvivl om, hvad der er regeringens politik på dette område. Jeg vil gerne vide, hvad er »størst mulig begrænsning«? Det er jo en eller anden elastik i metermål. Et forsigtighedsprincip har vi egentlig talt alle sammen været enige om, men nu kommer der forskellige vurderinger af, hvad et forsigtighedsprincip i virkeligheden handler om. Man skal tage hensyn til allergiske mennesker, men det er da helt naturligt, og det har vi altid gjort. Man skal ikke vildlede forbrugerne, men det tror jeg ikke engang selv fru Tove Lindbo Larsen nogen sinde har hørt et eneste medlem her i Folketinget sige, at man skulle, osv.

Dette motiverede dagsordensforslag kan opfattes utrolig restriktivt, og det kan opfattes, som om det er det mest liberale på denne jord. Nu er det, jeg spørger: Hvad er det egentlig talt, at SF har fået regeringen til at hoppe med på? Er det en opskrift på, at vi alle sammen skal have pølseforgiftning, fordi vi skal have forbudt alle muligheder for at forhindre den slags? Eller er det bare, at vi skal fortsætte, som vi plejer, og at regeringen og SF er nødt til at lave en afværgedagsorden?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg går ud fra som en given ting, at Socialdemokratiet også står bag den tale, som erhvervsministeren har holdt her i dag, og som jeg synes er lanceret godt i forhold til de problemstillinger, der er ved på den ene side at få det indre marked til at fungere og på den anden side at sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne.

Så må jeg nok sige, at jeg bliver lidt usikker, når jeg hører først fru Tove Lindbo Larsen og derefter ser det dagsordensforslag, som fru Tove Lindbo Larsen har fremsat, og jeg er fuldstændig enig med hr. Keld Albrechtsen i, at det

da er lidt underligt, at man ikke på nogen måder har været interesseret i at forhandle med os andre om et sådant dagsordensforslag.

Vi har været parat til at sætte os ned og diskutere disse ting, fordi vi i Europaudvalget i stor udstrækning har støttet både sundhedsministeren og erhvervsministeren, når vi har haft disse sager på dagsordenen. Hvorfor skal vi så holdes uden for forhandlingerne af en dagsorden? Hvorfor skal vi præsenteres for en dagsorden, der på mange områder er meget, meget uklar? Jeg tænker bl.a. på de formuleringer, man bruger, hvorefter et tilsætningsstof kun kan tillades anvendt, såfremt det ikke indebærer sundhedsmæssige betænkeligheder for forbrugerne. Hvem er det, der skal have de sundhedsmæssige betænkeligheder? Er det Den Videnskabelige Komité i Bruxelles, hvor vi jo har videnskabsfolkene til at vurdere, om de forskellige stoffer skal tillades eller ikke tillades? Er det hr. Jørn Jespersen, eller er det fru Tove Lindbo Larsen, der skal give udtryk for betænkelighederne og dermed forbyde regeringen at gå ind i forhandlingerne?

Det næste, jeg mener er meget uklart, er, når man taler om et samlet indtag af tilsætningsstoffer. Hvordan i alverdens riger og lande vil man kontrollere et samlet indtag? Er det den enkelte families samlede indtag, den enkelte forbrugers samlede indtag, eller er det nationens samlede indtag af tilsætningsstoffer, man skal gå efter?

Jeg synes, man her har et dagsordensforslag, som på alle måder er uklart, og som ikke er i overensstemmelse med den tale, som erhvervsministeren har holdt her.

Mit sidste spørgsmål er: Står Socialdemokratiet bag den tale?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne sige til nogle af de ordførere, som har argumenteret for, at det dagsordensforslag, der er fremsat, skulle være specielt uklart, at jeg tror, at hvis man havde sat sig en smule bedre ind i, hvordan levnedsmiddellovgivningen er skruet sammen i dag, eller hvordan den bliver administreret, ville uklarheden blive betydelig mindre for de pågældende ordførere. En gang imellem er det altså ikke den skrevne tekst, der nødvendigvis er skyld i, at der er mange læsere, der ikke forstår den særlig godt; en gang imellem er der også tale om manglende forudsætninger hos læseren.